

Izhaja:
vsako sredo zjutraj
in petek zjutraj.
Stane za celo leto 15 L.
> pol leta 8 »
> četrt leta 4 »
Za inozemstvo celo
leto lir 40.
Na naročila brez do-
poslane naročnine se
ne moremo ozirati.
Odgovorni urednik:
Polde Kemperte.

Št. 34

V Gorici, v sredo 5. maja 1926

Leto IX

Ne frankirana pisma se
ne sprejemajo. Oglasi se
računajo po dogovoru
in se plačajo v naprej.
List izdaja konsorcij
«GORISKE STRAŽE».
Tisk Zadrugne tiskarne
v Gorici, Riva Piazzuola
štev. 18.
Uprava in uredništvo:
ulica Mameli štev. 5.
— (prej Scuole). —
Telef. int. štev. 308.

Utrdimo si značaje!

Med raznimi prislovcami, ki v jasni luči prikazujejo svežost in zdravje našega ljudstva, so zlasti mnoge, ki govore o značajnosti, močatosti. »Ta je mož«, »ta je fant od fare«, s temi in podobnimi reki označuje naše priprosto ljudstvo svoje najboljše. Skozi stoletja, kakor smo pretrpeli, so bili vedno v čisljih oni, ki so se odlikovali s svojo močatostjo, odločnostjo in zvestobo. Kjerkoli odprete povestnico našo, najdete s častjo zaznamovane one osebe, ki so v težkih, usodepolnih dneh dajale vzgled pogumne, neklonljive borbenosti. Da nam naše čitateljice ne bodo hude, češ da hočemo hvaliti samo moški svet, podčrtamo prav krepko, da si je tudi marsikatera ženska s svojo kremenito značajnostjo ohranila svetlo mesto v spominu našega mučenega naroda. Zatopite se samo za hip v našo preteklost in poleg Gubcev, Podgornikov in drugih junakov, ki so se žrtvovali za blagor skupnosti, se vam prikažejo tudi Miklove Zale in Veronike Deseniške. Značajnost in zvestoba sta tedaj dve plemeniti lastnosti, ki sta v vseh časih krasile naše ljudstvo in bile med njim spoštovane in cenjene.

In tako naj bo tudi sedaj in v bodoče!

Bodimo možati, značajni v svojem zasebnem, družinskem življenju! Ne mislimo delati pridigo, toda prav odkrito moramo reči, da opazamo po naših domovih premalo tiste zaupne medsebojnosti, ki tvorijo njegovo srečo in temelj. Ta zaupnost med domačimi pa ima svoj vir v iskreni, odprti značajnosti. Življenje med starši in otroci, med brati in sestrami je takoj zastrunjeno in nezno, kadar ne vlada med njimi vera v resničnost besede in se rodi sum o prikritih dejanjih. Samo med značajnimi družinskimi člani je mogoče zdravo, blagonsno življenje.

Bodimo odkriti, nezlomljivi in nevstrašeni v vsem javnem delovanju in udejstvovanju! Zdravi, pošten domovi sicer že samoposebi udarjajo temelje močatemu nastopu v javnosti. Razmere, v katerih živimo, pa kljub temu tirjajo od nas, da zapišemo gorko in svarečo besedo tudi v tem pogledu. Ko močtrimo včasih našo ljubljeno in lepo deželo, opazamo v njej marsikje in pri marsikomu se kažejo kužni izrastki plahosti in nemožnosti zbežanosti. Kakor nas radoste oni strnjeni tisoči naših kremenitih značajev, katere z veseljem pogumom na bodočnost pozivamo k vztrajnosti, tako nas žalostje oni — sicer maloštevilni — omahljivci, ki so pozabili, kaj velja in izda močatost.

Boje se naših prosvetnih organizacij, pri delu v občini in drugod se plašno skrivajo za malovredne izgovore, pri vsem javnem nastopanju kriči iz njih samopašna sebičnost. Brez dolgovernih dokazov, kako je njihovo početje nepravilno, jim samo kličejo: Zavejte se, bodite možje! Samo značajen, ponosen rod zasluži gorkoto naše grude in solnce naše domačije!

Kaj se godi po svetu?

Vladna kriza v Jugoslaviji se je nepričakovano rešila. Njen konec je marsikoga presenetil. Govorilo se je marsikaj: da bo prišel na vlado spet Pašić, potem da Davidović in opozicija in slično.

Pogajanja za novo vlado.

Najmanj so po Beogradu verjeli nameram ministrskega predsednika, da se bo pobotal z radičevci. Ko je Uzunović uvidel, da mu Radičeva uskoka Nikić in Šuperina ne bosta pripravila dovolj poslancev, da bi imel v zbornici večino, se je jel približevati Radiću. Ta je pa tudi komaj čakal na to. Saj so grozili njemu in stranki s hudimi reči.

In tako se je zgodilo, da se je 29. aprila pripeljal v Beograd k Uzunoviću. Stavil je za vstop v vlado svoje pogoje. Zahteval je, naj se spet ustanovi zveza med radičali in radičevci kot poprej in da mora on dobiti nazaj prosvetno ministrstvo. Druga njegova zahteva je bila, naj se odslovita kot ministri Nikić in Šuperina, ki sta ga izdala. Pa je Štefan Radić to pot na trdo naletel. Niti prve niti druge zahteve ni gospod Uzunović sprejel. Radiću končno ni kazalo drugega kot da se je udal. Predno je prišlo do popolnega sporazuma, je moral Radić baje še podpisati neko pisanje, da ne bo po shodih kričal proti novi vladi in ministrom.

Nova vlada.

Ko je Radić vse te zahteve sprejel, so se domenili za nove ministre. Vsi radikalni ministri kakor tudi Nikić in Šuperina ostanejo na svojih mestih. Stjepan Radić izgubi prosvetno ministrstvo. V vladi sta od radičevcev še Pavle Radić kot agrarni, Krajač kot trgovski in Slovenec Ivan Pucelj iz Vel. Lašca na Dolenjskem kot kmetijski minister. Razen tega ima Radičeva stranka še 4 državne podtajnike.

Zakrpana vlada.

Drugi Uzunovičevi vladi proročujejo kratko vladanje. Proti sebi ne bo imela le opozicije, ampak tudi del radikalov, predvsem ožje Pašičeve pristaše. Danes t. i. v sredo pade odločitev o življenju nove vlade. Zbornica se zbere k seji. Tu se bo videlo ali ima Uzunović večino. Sicer bo moral prav tako naglo oditi kot je prišel.

Njegovo stališče je tem slabše, ker so Pašičevci naperili svoje tope na zunanjšega ministra Ninčiča in na notranjšega ministra Maksimovića. Dolže ju, da sta ona dva spletkarila na dvoru tako dolgo, da je Pašić odstopil. Za to pa bosta dobila svoje plačilo. Jovanović in ona dva bosta pognana iz radikalnih vrst. Zato se je baje spet Pašić domenil z Uzunovićem, da bo v narodni skupščini glasoval s svojimi pristaši za njegovo vlado, a zato mora Uzunović s svojimi prijatelji prepustiti Jovanovića in ostale nepokorneže njih usodi.

Barometer za novo Uzunovičovo vlado je potemtakem razpoloženje v razklanem radikalskem taboru. Treba je krpiti politične dogovore, ki so pa spremenljivi kot aprilsko vreme.

V prihodnji številki bomo namerali že morali povedati, da se je nova vlada zrušila in da so pričela nova politična mešetaranja.

Politični meteor.

V novi vladi sedi tudi poslanec Ivan Pucelj kot minister za poljedelstvo. Njegovo politično življenje je kaj čudno. L. 1919. je še bil podpredsednik Žerjavove liberalne stranke. Ko je bila ustanovljena Samostojna kmečka stranka je postal njen vodja. Pri predzadnjih volitvah je dobila 8 poslancev. Pravzaprav je bila le odsek slovenskih samostojnih demokratov, ki so želeli z novo stranko udariti Slovensko ljudsko stranko. Polagoma pa se je ohladilo prijateljstvo med materjo in hčerko, ki je ubrala samostojno pot. Pucelj, ki je sicer tudi zgubljal pristaše, se je nagibal na Radičevo plat. Nazadnje se je vnel celo oster boj med samostojnimi kmeti in Žerjavovim »Jutrom«. To dolži Pucelja in ostanke njegove stranke, da so nehvaležni, ker so obrnili hrbet samostojnim demokratom, ki so jil vendar zbudili k življenju. Pucelj pa se ne zmeni za te napade in jo krepko ubira za Radičem, čeprav ga s skupino okrog »Jutra« vežejo popolnoma iste ideje svobodomiselstva.

V nedeljo 25. aprila je sklical Pucelj občni zbor svoje stranke in tam so na njegov predlog sklenili, naj se stranka razpusti, vsi njeni pristaši in on sam pa vstopijo v novo stranko »Slovensko kmetstvo«. Nova strančica je le po družnici Radičeva pod drugim imenom. To se je videlo tudi na njenem prvem zboru v Celju, kjer je imel glavno besedo Radić.

Za plačilo, da je Pucelj omogočil Radiću novo podružnico, je postal minister.

Tako je na kratko Ivan Pucelj skočil od Žerjava v Radičev objem. Če bo od teh skokov imel slovenski kmet kaj dobrega je močno dvomljivo.

Predsinočnjim ob polnoči so se razširili po vsem svetu radiotelegrafični vali in javljali, da je izbruhnil na Angleškem otoku štrajk, ki ga zgodovina sličnega še ni videla.

V par majhnih vesteh smo že bravcem povedali, da pričakuje Angleška rudarskega štrajka, ki utegne s svojimi zlimi posledicami udariti ves svet.

Angleški diamant.

Da obsežemo vso veličino angleške rudarske stavke, se moramo malo zamisliti, kaj pomeni danes premog za svetovno državo kot je Anglija. Vsak šolar ve, da je premog podlaga vsega modernega gospodarstva. Država, ki ima na svojem ozemlju izdatna premogišča, je v svoji industriji neodvisna od osredov. Vse drugače pa je tam, kjer se mora premog uvažati in drago plačevati. Na Angleškem pa so že izza srednjega veka v obratu velikanski premogovniki, ki so tudi po kakovosti eni prvih na svetu. Reči smemo, da je baš premogovno bogastvo najbolj trdna podlaga britanskega svetovnega gospodarstva. Iz Cardiffa na južnem Angleškem odpluje vsako leto pod jesen na tisoče ladij obtovorjenih s premogom na takozvana pomorska opirališča, to so otočja razstrojena po oceanih, ob katerih prstajo angleške trgovske in vojne ladje, da si nalože premog. Gorje, če se te zaloge izčr-

pajo. Dvakrat gorje, če zmanjka premoga za velikanske tekstilne tvornice v Manchesteru in Liverpoolu, za ladjedelnice v Aberdeenu in ob Temzi in za vso ostalo industrijo železno in strojno od Škotske do Kanala. Tedaj se zamaja temelj britske moči, svetovni imperij se stresa in v Londonu se zboje, da izgubi angleški otok tisto skrivnostno silo, ki drži v njegovi oblasti eno četrtno sveta. Vse to se zgodi, če zbledi sijaj angleškega diamanta, premoga.

Dvoje naziranj.

In blesk tega diamanta blede že ves čas po vojni. Premogovno rudarstvo se ne more več povzpeti do predvojne višine. Nakoplje se manj premoga kot pred vojno in z večjimi stroški. Seveda so to slabost angleški tekmeči, ki izrabili in vrgli na trg svoje blago, ki je cenejše. Najresnejši tekmeč je Amerika; v bližnji bodočnosti bo severna Kitajska, kjer so največja ležišča premoga na svetu, ki jih bodo bržkone Amerikanci dobili v svojo pest. Ker je premogovna trgovina zastala, niso lastniki rudnikov utrpeli nikake zgube. Angleški kapitalist je kar lepo zvalil vse breme na ubogo rudarsko paro. Znižali so delavstvu plačo in zvišali delovni čas.

Vsled tega je že l. 1921. izbruhnila rudarska stavka. Končala je čez tri mesece na ta način, da je vlada obljubila kritje iz državnih blagaj. Kar bo delavstvo premalo dobilo od gospodarjev do zahtevane mezde, bo dala država. Ta pogodba je veljala do letošnjega 1. maja. Po tej pogodbi je bil udarjen angleški davkoplačevalec, torej posredno spet delavec sam. Državna blagajna pa je do danes izplačala 25 milijonov šterlingov.

S temi državnimi prispevki pa težave še niso bile rešene. Zato so delodajalci zahtevali, naj delavstvo dela po 8 ur na dan mesto po 7 in za nižjo plačo. Delavci pa pravijo, naj se vsi rudniki postavijo pod državno oblast in etnotno upravljajo. V tej točki imajo delavci popolnoma prav. Na Angleškem je v navadi, kar smo že v eni lanskih »Straž« pobjlje popisali, da vsak rudnik dela po svoji volji ne oziraje se na etnotnost. Vsak gospodar rudnika se s svojim delavstvom pogodi za mezdo kakor on hoče. Tako nastane nezdrava konkurenca med posameznimi rudniškimi okrožji. Enotna delavska fronta se razbije, delavstvo stoji v razbitih vrstah nasproti podjetnikom, ki so zvezani v posebnem kartelu. Na tak način so prepuščeni izžemanju delodajalcev. Te opasnosti se delavstvo hoče obraniti in zahteva, naj se sklene kolektivna (skupna) pogodba za vse delavstvo. Seveda se podjetniki temu upirajo. Teh dvoje naziranj je torej pričakovalo odločilnega dne

1. maja.

Ta dan je potekla omenjena državna obveznost. Imelo se je torej odločiti, kako se bodo pogodili delodajalci in delavci. Ali se bodo delavstvu zvišale mezde in rudniki podržavili ali ne in ali bo ostalo pri istem delavnem urniku. Pogajanja so se zavlekla. To so kajpak izrabili razni komunistični agitatorji, ki hočejo težke ure izrabiti v svoje namene.

Predsinočnjim je stopilo v stav-

ko 1.200.000 delavcev. Za njimi bo šlo vse angleško delavstvo združeno v »Trade Unions«, ki jih vodi bivša ministra Thomas in Macdonald. Nevarnost je, da ostanejo vsa velika mesta brez dovoza živil, ker stopijo v štrajk vsi železničarji, mornarji in tvorniški delavci. Listi bodo morali brzkone prenehati, ker popuste tudi stavci in tiskarji svoje stroje. Približno 5 milijonov ljudi se bo borilo za svoje pravice.

Vojni časi.

Takega orjaškega socialnega boja še ni videla Angleška od svojega postanka sem. Vlada se tudi tega dobro zaveda. Izdala je proglas kot ob izbruhu vojne. Vse vojaštvo je dobilo vojno opremo in mora biti pripravljeno. V Cardiffu so vojne ladje namerile žrela svojih topov proti pristanu. V velikanskem londonskem tržišču je vlada postavila naborne komisije za prostovoljce, ki se priglašajo za službo. V največjem londonskem parku Ayde Parku so pa postavili ogromne lope za skladišča živil. Vlada se namreč boji, da bo delavstvo ustavilo tudi ves dotok živil v sedemmilijonski London in ga izstradalo. Vlada je v velikanskih skrbeh in se boji hudih nemirov. Širijo se vznemirljive vesti, da neti pod tem kotlom vrele vode boljševiska Moskva.

Mednarodne delavske zveze javljajo že sedaj, da se bo tudi iz drugih dežel pretrgal vsak uvoz premoaga in potrebščin na Angleško. Če se to zgodi, stoji ponosna Anglija pred padcem. Bomo videli, kaj nam prinese prihodnji dnevi.

Svetovna stavka?

Danes se širijo že glasovi, da se bo angleška stavka razširila po vsem svetu. Kaj to pomeni si danes ne moremo še dovolj jasno predočiti. Ne le, da bi to pomenilo velikanske preobrate v gospodarstvu, tudi v nove krvave dneve bo morda zapeljalo vso Evropo. Bili bi na predvečer krvave svetovne revolucije. Toda že sam angleški štrajk, če bo trajal le par dni, bo z njegovimi slabimi posledicami občutil vsak naš človek. Angleški premog bo s trga zmanjkal; naravno je, da bodo ostali konkurenti cene svojemu premogov takoj zvišali. Vsi obratniki, ki rabijo premog, bodo kajpak tudi zvišali cene svojim izdelkom. Posledica bo, da boš moral za meter sukna ali železen plug več plačati kot danes. Draginja bo spet poskočila, splošna beda v koči in palači se bo še bolj režala.

Sedanji socialni boj na Angleškem kaže, kako gnila je sedanja družba, ki je godna komaj še za ostre operacije.

ljeno cerkveno petje s spremljevanjem orkestra.

Ob tej priliki bo tudi več slovenskih govorov.

Natančni spored svečanosti pričobimo prihodnjich.

Vzгляд umnih gospodarjev.

V Ormožu na Štajerskem se je dne 25. marca na velikem sestanku obrtnikov in kmetovalcev sklenila prirediti meseca avgusta t. l., med 8. in 15. obrtna gospodarska razstava ormoškega okraja in sicer po sledečem sporedu: v nedeljo dne 8. avgusta otvoritev obrtne in konjerejske; v ponedeljek dne 9. avgusta živinorejske in v torek dne 10. avg. vinske razstave.

Cela prireditev je v rokah strokovnjakov in uglednih mož ormoškega okraja ter bo pokazala, kaj premore ormoški okraj.

Naj bi kdo v našem »Gospodarskem listu« razložil, če bi se ne dalo kaj sličnega tudi pri nas prirediti. Saj smo povzdige gospodarstva tu še bolj potrebni.

Tekstilna razstava.

Od septembra do oktobra se bo vršila v Monzi (Lombardija) velika razstava tekstilnih izdelkov. Pripravlja jo narodno združenje vojnih invalidov.

Skioplikon v naših društvih.

Opozarjamo naša društva na željo, da ima Prosvetna zveza v Gorici na razpolago samo še 2 skioplikona na elektriko (s 4 lečami) po izredno nizki ceni L 450.— komad (brez voznine). Prihodnje pošiljatve bodo stale 50 odstotkov več kot sedanja; zato naj se društva, ki želijo aparat na elektriko, takoj javijo Prosvetni zvezi. Ob enem s prijavo morajo poslati celotno svoto 450 L; voznino bodo plačali pozneje.

Društva, ki nimajo elektrike na razpolago, a bi si rada nabavila skioplikon, naj si naročijo skioplikon na acetilene pri tvrdki »Istituto italiano proiezioni luminose, Milano, Corso Italia 1.« Tak skioplikon (Tipo Istituto O) stane brez voznine 750 L. Pri naročitvi naj izrecno omenijo, da so kulturna društva, ker le taka imajo pravico do te ugodne cene.

Umetnost brez meji.

Te dni je otvorjena v Benetkah velika umetniška razstava. Razstavljeni so pa med slikami in kipi nekateri tako nenravni akti, da je beneški patriarh izdal okrožnico, kjer prepoveduje duhovščini in vernikom vstop v razstavo. Pa bodo »umetniki« spet zagnali krik:

»In kaj veš o mojem očetu?«

»Izginil je, kakor da je v vodo padel. In nekje se je oženil s fevdniško hčerko. Mene ni poznal... Bil sem le dudaš Rozhuda. Očeta in strica se je nerad spominjal in celo rodbinsko ime je zatajil, kjer je mogel. In slabo se mu je godilo... Ko bi ne bilo Bezdekovskega, ne vem, kako bi bilo s teboj!«

»Itak jem tam kruh iz milosti!«

»Kaj hočeš? — Jaz hodim od krčme do krčme, od kmetije do kmetije in igram ljudem po notah.« (Stari dudaš je hotel reči: beračim, toda ta beseda mu ni hotela iz ust. In igrati ljudem po notah, je še danes najbolje. Tudi tebi dajem ta nasvet jaz, stari, izkušeni, stoletni Karlštejski vran. Zapiskej le en sam napačen ton, ki užali njihovo občutljivo uho, in videl boš. Pri vas je geslo življenja: igrati ljudem po notah. Pri nas ptičih je to seveda drugače. Toda čeprav imate razum, stojite vendar pod nami in precej globoko.)

In stari vran je priletel bliže, sedel na okno, gledal bistreje in bistreje naokoli, potem je pokimal s svetlo črno glavo, mi zletel prav na ramo in slutil sem, kaj mi hoče povedati. — Ti dobri, zvesti, stoletni vran!

Novi poslanik v Rimu.

V Rim je jugoslovanska vlada poslala novega poslanika. Ta je Živojin Balugdžić, ki je bil dosedaj v Berlinu. O njem gre glas, da je zelo pretrkan diplomat.

Federzonijev uspeh.

V zbornici je notranji minister Federzoni dosegel polno priznanje za svojo politiko. Celotno fašist Barbiellini, ki mu je nekaj ugovarjal pri razpravi o proračunu, se je moral naslednji dan skesano opravičiti.

Novo ministrstvo.

Ministrski svet je sklenil, naj se ustanovi še eno ministrstvo. To bo ministrstvo za sindikate. Imelo bo pod svojim nadzorstvom vse sindikate v državi. Tudi to ministrstvo bo vodil po glasovih iz Rima Mussolini sam.

Kdo ima prav?

V sloviti angleški reviji »Review of Reviews« piše ravnatelj revije, znani pisatelj Wickham Steed, da se je število naročnikov raznih listov v Italiji zelo znižalo od novembra lanskega leta sem. Posebej omenja še nekdanji opozicionalni list »Corriere della Sera«, ki da je vsled političnih dogodkov zgubil skoraj polovico svojih naročnikov. Ugo Ojetti, ravnatelj »Corriere-ja« pa je odpisal v London, da to ni res. Vse upravniške knjige da so na razpolago angleškemu konzulu v Milanu, da se prepriča, če ima Steed prav. Ja, Angleže je treba poučiti.

Veselo in bodro iz parlamenta.

Kakor je znano, je italijanska poslanska zbornica spet na delu. Od opozicije ni razven komunistov in nekaterih bojnikov nikdo noret. Pa tudi ti katero rečejo »proti vladi«. Komunistični poslanec Maffi je govoril proti proračunu notranjega ministra Federzonija. Proslavljal je boljševeke in prvi maj. Fašisti so sikali in vpili vanj, naj neha. Ta jim začne krepko odgovarjati z govorniške tribune. Pri tem mu pa visi levica s spisanim govorom preko ograje. Kot mačka se priplazi fašist Strace, pograbi za papir in hop skozi vrata. Poslanec v smeh, Maffi pa v zadrego, ker mu je govor ušel. Kmalu se je pa zavedel in zavpil za Staracejem: »Papir ti bo prinesel nesrečo!« Še večji smeh. Pa je res zabavno med poslanci.

Velikodušni diktator.

Na Grškem je diktator Pangalos ukazal pomilostiti vse politične obsojence. Milosti so deležni tudi uporniki iz Soluna.

DNEVNE VESTI.

Pojasnilo poslanca Besednjaka.

V nedeljski Edinosti je izšel članek o Narodnem svetu, v katerem govori list tudi o korespondenci med menoj in drjem Wilfanom, ki sem jo priobčil v Goriški Straži in Pučkem prijatelju. »Tako, le epizodično objavljane — omejeno le na ta ali oni spis, kakor komu ravno kaže in kakor se ga poslužuje Goriška Straža« — piše Edinost — ne služi tistemu namenu, ki bi ga morala edinega imeti taka objavljajnja! Poljubno trganje posameznih spisov iz vsega kupa, kakor si ga prikrajša goriški list, pa le ovira razčiščenje spornega vprašanja in more zavajati javnost v krive domneve in krivične sodbe.«

Vpričo te pisave tržaškega glasila izjavljam, da je objava korespondence med menoj in drjem Wilfanom stvar, ki se ne tiče ne Goriške Straže in ne Pučkega prijatelja, temveč mene, ker sem kot predsednik naše politične organizacije bil jaz pooblaščen, da vodim pregovore za ustanovitev Narodnega sveta. Ker bi moglo pisanje

Edinosti res zavajati javnost v krive domneve in krivične sodbe, ugotavljam, da vsebuje korespondenca, ki sem jo objavil v časopisju, dobesedno vsa pisma, kar jih je bilo izmenjanih med obema organizacijama po mojem javnem predlogu. Kar je prišlo v javnost, niso bili torej nikaki posamezni spisi, »poljubno iztrgani iz vsega kupa, kakor komu ravno kaže,« temveč neprikrajšana in izčrpna dokumentacija mojih pregovorov s Trstom, iz katere ni izpadlo niti eno samo pismo. To sem hotel povedati, da si javnost ne bo delala o tej stvari napačnih sodb.

Dr. E. Besednjak.

Velike slovesnosti.

na čast velikemu svetniku — Petru Kaniziju iz družbe Jezusove, ki je bil proglašen za svetnika in cerkvenega učenika v lanskem svetem letu dne 21. maja, se bodo vršile v Gorici od 13.—16. t. m. pri Sv. Ignaciju.

Pri raznih slovesnostih bodo izbrani cerkveni govori, sijajna razsvetljava in izredno dobro priprav-

ni segnila. — In sedaj me dobro pogledj...«

Dudaš Rozhuda se je postavil pokoncu, kolikor je mogel, ter je napravil kar najresnejši obraz. Še danes je bilo videti na njem višje teškega človeka.

»Glava, ki je segnila na Malostranskem stolpu, je živa na tehle ramenih. In veš, čigava je in za koga so takrat nateknili drugo, čisto drugo? — Za Findricha iz Bohnic.«

»Bohnička!«

»Da, Bohnička! — To sem jaz; ti praviš!«

In zopet si spoznal, da je bil ta glas, ki je prišel iz prs stoletnega starca, glas moža, ki se je nekaj malo brigal za življenje ljudi in ki se mu na sklonu let vrača vsa prejšnja drznost in sila.

»Niso me ujeli in me ne bodo. In danes tudi nimajo več pravice do mene. Findricha Bohničko so pripeljali mrtvega v Prago v letu Gospodovem 1517., v sredo pred vnebohodom.«

»In kako si se privadil temu življenju?«

»Celo ščuka bi poginila v stoječi vodi; toda Bohnička ima korenine vrana!«

VACLAV BENEŠ - TRĚBÍZKY

Dve povesti Karlštejskega vrana

Iz češčine prevel dr. Fran Bradač.

»Sedaj je od dne do dne slabše na fevdniških dvorcih. Delam se, kot da ne vidim, toda vidim še preddobro; delam se, kot da ne slišim, a slišim, kjer se kaj zgane. Zdim se, kot da ne znam šteti do pet, v resnici pa preudarjam, kako bi bilo boljše.«

»Izvrstno, Hyncik!«

Stari dudaš je vstal in potrkal varovanca Berdjekovskega fevdnika na ramo.

»V tebi je čista, nepokvarjena kri... Da boš vedel, kdo sem, ti povem, dečko, takoj. — Ali si čul ali čital, da je bil s Kopidlanskim vedno človek, ki ni štel niti dvajset let in ki so se ga bali prav tako kakor njegovega mojstra? — In pripeljali so baje njegovo telo v voznem košu v Prago tisto sredo pred vnebohodom. Odsekano glavo je nataknil krvnik na železen drog v stolpu na mostu pri Saškem domu in tam je bila cele štiri dni. Potem so jo deli v okno na drugem stolpu, ki gleda proti gradu, dokler

Na Bezdekovskem dvorcu so že iskali Hyncika. Dobrega fevdnika je skrbelo. Le kam je zbežal? — Morda se mu je zmešalo. Če je človek dan na dan tako zamišljen, da ne vidi na pot, če cele noči prebdi pri tej ali oni knjigi, če govori z malokom in če govori, ne sliši odkrite besede, ne vidi niti najmanjše prijaznosti, se mu lahko porodi v glavi mišljenje, čisto drugačno, nego je mišljenje ljudi. —

Več ur je že preteklo od večera, in dudaš Rozhuda je še vedno govoril. Le tu pa tam ga je prekinil z vprašanjem mladi mož in potem je bilo zopet slišati samo njega.

V bajti je tema. Ni treba, da bi si videla v obraz, samo da ušesa dobro slišijo, da je srce na pravem mestu in se glavi med seboj razumeta.

Pozno, zelo pozno so zaškripala vrata in so se oglasili koraki Hyncika, ki je hitel domov. Danes je zarenčal in zalajal nanj Skok, čeprav se mu je vselej dobrikal, kakor da mu hoče reči: imam te najrajši.

Kaj čuda! — Če gledajo na človeka pod eno streho vsi skozi prste, se jim pridruži tudi nema žival; celo pes ovohava došleca kot tujca in ga motri s potuhnjenimi očmi.

(Dalje.)

Graja nemškutarjev.

Skof Martin Slomšek je napisal leta 1862. majhen sestavek o nemškutarjih, ki so odpadali od slovenskega naroda in se vdinjali Nemcem:

»Kaj pa hočejo nemškutarji storiti slovenskemu rodu? Hočejo, da bi Slovenci tiho bili, da bi jim lahko jemali domače blago in jih pozemčili. Tako so svoje dni Turčini dejali kristjanom: »Ne boj se, ne boj se! Brzo hoče biti bolje,« ter so jim porezali glave. Glave sicer nemškutarji Slovincem ne jemljejo, pač pa besedo materino, domačo nošo, slovensko narodnost. Le predolgo so miroljubni Slovenci tiho bili in zaostali tako daleč, da bi nam ne bilo mogoče sosedov doiti, ako prav pridno ne stopamo. Slovenci ne iščemo prepira, ampak le svoje pravice, svojim sosedom rekoč: »Česar ne želite, da bi vam drugi storili, ne želite storiti tudi vi nam. Pustite Slovincem dve reči, ki sta nam dragi kakor svetle oči: sveto katoliško vero in pa besedo materino!«

Ali pa hočemo Slovenci svoje sosede, poštene Nemce zametavati, v nemar pustiti nemško omiko in učenost? Tega nikdar! Pridno se hočemo učiti nemške besede, pa slovenske še bolj; skrbno preudarjati nemško omiko, posnemati pa le, kar je modro in prav in ostati pošteni Slovenci, nikdar izdati svoje domače reči.«

Politične beležke.

Kaj je to?

Tržaška škrinja je napisala v nedeljskem uvodnem članku take stavek: »Ravno mi imamo program, ki je prav za prav sinteza vseh narodnih programov.« Ubogi čitatelji se bodo popraskali za ušesom, kaj pomeni gornji stavek. Jasno je samo, da imajo Tržačani program. Ta program je prav za prav javnosti nepoznan, ker ga ne marajo nikomur povedati, in mi vemo o njegovem bistvu in njegovi vsebini prav za prav le toliko, da je program. Jasno je torej, da program edinjašev obstoji in da stoji poleg tega prav za prav neznanega programa na drugi strani ostali mnogo

Kaj je novega na deželi?

Št. Maver.

Prosvetno društvo »Skala« v Št. Mavru vabi k svoji prvi javni prireditvi, ki se bo vršila v nedeljo, dne 9. maja 1926 ob 5. uri pop. na dvorišču gosp. Doljaka v Št. Mavru. Spored je zelo zanimiv (petje, deklamacije in Česnikova šaloigra »Pogodba«.) Dobiček prireditve je namenjen v prvi vrsti za ureditev društvenega inventarja. Okoličani, prihitite v nedeljo popoldne v prijazni Št. Maver. Imeli boste lep majski izlet.

Solkani.

Dne 1. t. m. so aretirali g. Fridrika Škodnika in mladega Prijona. Kaj je bil vzrok aretaciji ni znano. Sumi se, da so ju obdolžili, da sta ta dan razobesila rudečo zastavo. Solkanci so prepričani, da nista ona nič kriva. — V nedeljo 2. t. m. pop. smo bili Solkanci vabljeni k zborovanju, da bi se Solkan priključil k mestu Gorica. Gosp. prof. Lorenzoni se je prepričal na lastna ušesa in na lastne oči, da tega Solkanci ne marajo, ker so preveč ponosni na svojo zgodovino.

Avče.

(Strah pred 1. majem in drugo.) V petek popoldne t. j. 30. aprila so orožniki pozvali na orožniško postajo Kovačiča Avgusta, ki je že znan po vsej naši dolini. Ko se je Kovačič javil, so mu naznanili, da mora radi javne varnosti ostati pri

brojni narodni programi, ki jih pa čitatelji »Edinosti« prav za prav tudi ne poznajo.

Naš program — pravi tržaška škrinja — je, če dobro premislimo, prav za prav sinteza, po domače spoj ali posnetek vseh narodnih programov, je nekakšna smetana, pobrana na mleku vseh narodnih programov.

Da bo čitateljem bolj jasno, ponovimo še enkrat: do tega spoznanja pridemo samo pod pogojem, da stvar globoko premislimo, zakaj »Edinost« ne pravi, da je njen program navadna sinteza ali smetana, temveč »prav za prav« sinteza vseh narodnih programov. Torej čitatelji, pozor!, da se ne zmotite.

Ko je postala zadeva tako jasna, naj nam sedaj kdo pove, kaj je prav za prav program edinjašev. Kdor dopušlje pravilen odgovor, postane dosmrtni brezplačni naročnik »Edinosti« ali prav za prav tržaške škrinje vseh narodnih programov.

Narodna politika edinjašev.

»Edinost« se je dotaknila v nedeljskem uvodniku zelo kočljive reči: poloma Jadranske banke. »Skoro v vseh narodno zavednih slovenskih in hrvatskih krogih se je uveljavilo prepričanje, da je bila tista divja gonja proti Jadranski banki najhujši narodni zločin, pravo izdajstvo.«

Mi smo hvaležni »Edinosti«, da se je povzpela do te izjave, ki jo naša javnost ne sme pozabiti.

Po prepričanju tržaških gospodov so bili torej narodnjaki in pravi rodoljubi tisti, ki so delali propagando za fašistovski zavod Banca Adriatica in jo pripravili našemu ljudstvu z velikanskimi oglasi, kakor je to delala — seveda za denar — »Edinost«. To je bila velika narodna politika. Tako narodna je bila, da so ljudje, ki so ji sledili, bili opeharjeni pri tem za težke milijone lir, da so nekatere slovenske in hrvatske posojilnice prišle skoro na boben in je več družin od te narodne politike gospodarsko propadle.

Gospodje edinjaši naj bodo brez skrbi: teh narodnih zaslug jim ne bomo kratili nikoli, v taki narodni politiki jim prepuščamo za vse čase nezmanjšano vodstvo in prvenstvo.

njih. Sicer so bili gospodje orožniki, ki so pač ravnali po višjem povelju, z njim prijazni, toda spustili so ga šele v nedeljo zjutraj. Vsled tega je mlekarna, ki je morala biti v soboto cel dan zaprta, trpela občutno zgubo. Isto se je zgodilo z mlekarjem na Kambreškem. — Ali ne bo konca vednih sumničenj? Zdaj torej vidijo v Kovačiču komunista?

Zdaj imamo popolnoma novo »vlado«. Županuje g. Kovačič Josip iz Avč, obč. tajnik pa je g. Lipičar Štefan iz Kala. Občinarji so z obema zadovoljni. Tudi orožniki nimajo nobenih sitnosti in se z ljudstvom razumejo. Le hujskači morajo preč, pa je dobro!

Sv. Lucija.

(Smrt.) Zadnje nedeljo, 2. t. m. zvečer je izdihnila vsled silne pljučnice v goriški bolnici komaj 21-letna Antonija Šavli svojo dušo. Doma je bila iz Drobočnika pri Sv. Luciji iz spoštovane Toncove družine in je bila šele drugo leto učiteljica v kanalskem Lomu. Pokojnica je bila izredno blagega značaja in vneta za vse dobro, zlasti pa za vzorno vzgojo šolskih otrok. Radi njenega ljubeznivega nastopa so jo vsi spoštovali in ljubili, starši in otroci in sploh vsakdo, ki jo je poznal. — Pred mesecem ji je umrl oče. Še na smrtni postelji se je izrazil, kako jo ima rad, in zdaj,

kakor da bi jo za sabo poklical in ji odkazal grob tik poleg sebe. — Naj počiva blaga duša v Gospodu! Ljubeči bratje in sestre naj sprejmejo globoko sožalje vse Sv. Lucije in Loma in sploh vseh, ki so pokojnico poznali, ljubi Bog pa, ki je sklenil utrgati to nežno cvetico zase, naj jih tolaži s svojo očetovsko ljubeznijo!

Fojana.

Kakor povsod tako tudi pri nas pritiska le slabo. O zaslužku ne bom niti govoril, saj pri nas ga sploh ni, davki so veliki; plačaj to, plačaj ono. Včasih se je šlo lahko po svetu, a danes ni kam. — Gospodarska zadruga še precej dobro napreduje. Naša »zadružna klet« je skoraj ves svoj letošnji pridelek razprodala; seveda ga je letos skoraj polovico manj kot lani. — Če se ne motim, nam to leto narava obeta velik zaklad, ker zarod je res lep. Samo da nas ne bi motilo preveliko deževje in kako ledeno zrnje, ki ga, hvala Bogu, po vojni še nismo okusili. Želimo si boljša leta kot so do sedaj bila. Tako bi vsak lažje plačeval svojo odkupnino. Pa ker do sedaj nismo obupali, tudi v naprej ne bomo, saj korajža ter pogum velja. — Še to moram povedati, da se je iz naše vasi preselilo par družin na južno Francosko radi raznih vzrokov. Tudi te naj Bog vodi po pravi poti. Fojanci jim želimo vse najboljšo tam daleč v tujini. Kljub zelo težkim gospodarskim razmeram ne pozabljam na naše cvetoče prosvetno društvo. Vodi ga novi odbor, ki je bil pred kratkim iz raznih vzrokov izvoljen. Naša mladina se prav pridno poprijemlje čitanja raznih časopisov, tudi z raznimi knjigami smo precej močno založeni. Žal, da nimamo primerne prostora za prireditve, a tudi tega si bomo, ako nam Bog da zdravje, čim prej preskrbeli. Imamo še precej močan in dobro podkovan mešan pevski zbor, kateremu načelnik je izboren pevovodja g. A. Simoniti, domačin. — K zaključku naj pripomnim še to: tisti, ki niso še na pravi poti, naj kaj kmalu spoznajo, da njih pot ni prava!

Kamno.

Letošnje leto je za našo vas prav nesrečno. Nihče ne pomni, da bi v tako kratkem času iz vasi umrlo toliko ljudi. Pred par dnevi je nemila smrt strla hčerko obče spoštovane družine Cimprič, poročeno Gabršček. Vsi poskusi, da bi pokojnico rešili, so bili brezuspešni. Zelo blagodejno je vplivala izredna požrtvovalnost č. g. kaplana Ferjančiča, ki se ni strašil slabe

poti iz Tolmina. Pokojnica zapušča poleg neutolažljivega soproga še dvoletnega otroka. Naj ji bo zemlja lahka, preostalim pa naše sožalje.

Kal nad Kanalom.

Naše prosvetno društvo »Zarja« je začelo delati. Priredilo je igro »Na Visokem«, burko »Lažizdravnika«, pevski zbor je pa zapel »Tone sonce«, »Pozdrav« in »Lahko noč«. V splošnem in po razmerah je izpadlo prav dobro, vendar naj se za bodoče popravijo naslednje napake: Predvsem naj se razlikujeta ozki in široki e (prim. mesto, metlo), odpade naj elkanje. Pohvalne so bile vloge Korenčana, gospodarja na Visokem in Katre. V burki sta bila dobra primarij in natakarica. Anica ni igrala z občutkom zaljubljenega dekleta. Ivan je bil premalo fantovski. — O petju se mora reči, da je bilo dobro. Občudovati je bilo tako čisto zadevanje glasov v sicer težkih postopih. Imeli so pač dobrega pevovodjo. Škoda le, da ni on dirigiral na odru, ker bi na izvajanje zelo vplival in bi bilo zapeto bolj iz srca. Pridnim delavcem: Bog živi!

* * *

Prosvetno društvo »Zarja« v Kalu se zahvaljuje vsem, ki so kaj pripomogli k naši javni prireditvi 18. in 25. aprila. Hvaležni smo prosvetnemu društvu na Banjšicah za posojeni oder ter predsedniku istega za podane kuplete. Najlepše se zahvaljujemo domačemu godbenemu krožku, ker je v splošno zadovoljstvo kratkočasil vdeležence med odmor.

Bovec.

Pred dnevi se je dogodil v bovški brivnici malce čuden slučaj. Dobro znani bovški trgovec in mogotec je v brivnici oklofutal 19-letnega rudarja Pretneria. Dogodek je značilen, ker bržkone mejnijo neki gospodje, da se da čast s klofutami reševati.

Livek.

Z naše gore se nič ne oglašamo v »Goriški Straži«, čeprav ima tudi nekaj naročnikov in jo radi čitamo, ker prinaša dosti poučnih in koristnih člankov.

Fantovski odsek že leto dni počiva. Tisti čas, ko sem še jaz bil v fantovskem odseku smo igrali dve burki. Od tedaj pa nič več. Zakaj pa ne? Zato ker se načelnika še nista zdramila iz spanja. Torej le korajžo, fantje, zdramite se, da nam boste pripravili kako veselo urico!

V nedeljo, 9. maja bo v Dornbergu

„Svetiljka na oknu“

ZAHVALA.

Vsem sorodnikom, mnogobrojnim prijateljem in znancem, ki so nam ob priliki smrti naše predrage soproge, matere, stare matere in tašče

Karoline Obljubek roj. Musič

skušali ublažiti preveliko bol, se najpristrčneje zahvaljujemo. Posebno pa izrekamo toplo zahvalo g. zdravniku D' Ottone-ju, kateri se je z vsem trudom prizadeval, da bi blagopokojnico ozdravil, odnosno ublažil njeno težko bolezen, družini g. A. Sirk-a in g. J. Kristančiča iz Višnjevika za požrtvovalnost za časa bolezn. Naša najtoplejša zahvala bodi tudi č. duhovščini, posebno g. dekanu za slovesno blagoslovitev, slav. obč. starešinstvu, g. brigadirju v Kojskem, g. učitelju Kramar-ju v Višnjeviku, vrlemu pevskemu zboru v Gradnem, darovalcem vencev, ter vsem, ki so tako polnoštevilno spremili pokojnico k večnemu počitku. Najsrčneje se zahvaljujemo tudi vsem, ki so nam v preveliki žalosti izjavili ustmeno ali pismeno svoje sočutje v tako velikem številu, da nam je nemogoče se vsakomur posebej zahvaliti.

Krasno pri Kojskem, dne 2. maja 1926.

Žalujoča družina Obljubek.

Vitolje.

Težkoče, ki jih imajo naši občinski zastopniki, niso tako majhne kot bi kdo mislil, to nam je bila dana prilika videti 18. in 25. 4., ko se je določevalo, kako naj se porabi vojna odškodnina obč. poti. Prvo nedeljo ni bilo mogoče priti do sklepa, tem lažje in prav mirno se je pa to naslednjo nedeljo izvršilo. G. župan, boječ da bi se zopet brez sklepa razšli, je zaklenil vrata obč. pisarne; vsi v skrbeh smo prvi predlog sprejeli, napravili smo pa vendar tako, da je postal volk sit in ovca cela. Sedaj pa pridi, »potešta«, našel boš prazno malho, obč. poti pa še vedno nepopravljene.

Idrija pri Bači.

(Nesreča.) V petek dne 30. aprila se je tukaj zgodila grozna nesreča, katere žrtev je postal 18-letni Albin Witek. Nesreča se je zgodila v žagi, v bližini Idrije (na Samotešniški), katere lastnik je neki Italijan Marchi. Med raznimi drugimi delavci je bil v omenjeni žagi zaposlen tudi Albin Witek, ki se je pretekli petek smrtno ponesrečil. Ko je namreč šel okoli 11. ure pogledat v spodnji del žage, ga je tam prijel za obleko močan pas, nakar ga je tam se nahajajoče kolesje parkrat zavrtelo z vso silo okrog svoje osi. Na obupne klice mladeniča so prihiteli drugi delavci na lice mesta, da so nesrečneža izvlekli iz kolesja. Ubogi Witek je bil grozno ranjen: desno nogo mu je polomilo v dveh mestih, levo pa v enem; levo roko pa mu je popolnoma odtrgalo od telesa. Poleg tega je imel tudi po drugih delih telesa še več ran; bil je takorekoč ves zmečkan. Kljub temu pa je bil še živ in pri zavesti. Kmalu po nesreči je prispel iz Tolmina poklicani zdravnik in svetolucijski g. župnik, ki je ranjenca spovedal in obhajal. Prišel je tudi goriški »Zeleni križ«, ki je ponesrečenca odpeljal v goriško bolnico. Popoldne istega dne pa je že prispela iz Gorice vest, da je Witek umrl na operaciji ravno tedaj, ko so mu rezali roko. — Bog mu bodi milostljiv! — Žalujocim ostalim naše iskreno sožalje!

Ljubezen do domovine.

(Paberki iz Slomška.)

Kaj mora tedaj storiti, kdor ljubi domovino? Kdor ljubi svojo domovino, se bo vsega veselil, kar povišuje srečo domovine; srce ga bo bolelo, če jo zadene nadloga in nesreča; vse njene prigodke bo občutil v srcu. Prerok Jeremija je občutil v srcu vse nadloge svoje domovine in je v svojih žalostnih pesmih žaloval nad njenim razdejanjem. Jezus je jokal nad Jeruzalemom.

Pisma naših izseljencev.

Nesreča v tujini.

Iz Boudione na Bergamaškem smo prejeli tužno vest:

»Tu delamo delavci iz Lokovca, Čepovana, sv. Lucije, Bovca itd. — vseh skupaj kakih 40 Slovencev — pri nekem podjetju, ki gradi predor za električni tok. Delamo na 3030 metrov visoki gori v višini 1900 metrov. Snega imamo vsak dan obilo. Stanujemo v nekakih kavernih vsekanih v skalovje, da smo varni pred plazovi in rušičim se kamenjem. Stanovanje ni torej prav imenitno. Živimo tudi bolj slabo, ker je draginja tu, še večja kot doma. Hrano nam pošiljajo po žični železnici. Kolikokrat si rečemo, da je boljša domača gruda kot na tujem zlata ruda.

Posebno še odkar se je pripetila grozna nesreča, ki je udarila dva naša rojaka. Takole se je zgodilo: 19. aprila ob sedmih jutraj sta šla na delo Ivan Baloh iz Bače št. 31,

star 47 let in samski ter Ivan Kobal z Loga št. 9, ki je družinski oče. Ko sta začela delati v predoru, udari Kobal po nesreči s krampom po še nerazpočeni mini. Grozovit pok strese ozračje; ko prihite delavci, vidijo oba v krvi na tleh. Hudo sta poškodovana na obrazu in zlasti na očeh. V bolnišnici v Bergamu, kjer se zdravita, so zdravniki zelo v skrbeh, ali se jima bo vid še povrnil. — Bog nam pomagaj, še daleč od doma je nesreča za nami.

Par dni pozneje je prav tako minasmrtno ranila štiri Italijane, ki so delali z vrtalnim strojem in zasedli na mino.

Sprejmite vsi domači od nas trpinov najlepše pozdrave.

Tako se zaključilo to pismo, ki razzodeva, koliko gorja preganja naše ljudstvo, ki mu ne more domačija rezati dovolj kruha.

Pozdravi fantov-vojakov.

Slovenski fantje, ki služimo pri 3. topničarskem polku v Bolonji, pošiljamo tople pozdrave staršem, bratom, sestram, fantom, posebno pa našim brhkim dekletom ter kličemo na svidenje. Živijo odpustnica. Franc Ličen, Budanje, Trošt Pavel, Podraga, Stopar Ludvik, Bazovica, Grča Franc, Stanjel, Buda Jožef, Komen, Bratuž Mirko, Šentvid, Ferjančič Leopold, Goče, Krekič Jožef, Slap, Krekič Andrej, Šentvid, Štrukel Jožef, S. Mihael, Vidmar Ivan, Otlica, Bačar Alojzij, Planina, Kavčič Leopold, Lipa.

Pozdrave pošiljamo tudi mi novinci: Andrej Tonkli, Breginj, Jožef Čebokli, Stanovišče, Alojz Stres, Kobarid, Peter Pavšin, Rožbedišče, Andrej Kanalec, Volarje, Avguštin Cibič, Podsabotin, Albert Miklus, Pevma, Sedej Ivan, Pri Idriji.

Darovi.

Za Slovensko sirotišče: P. t. Centralna posojilnica v Gorici 600 L; preč. g. Janko Pišot, Planina, nabral med svati pri poroki g. Franceta Čermelj z g. Marijo Stibilj na Ustju pri Ajdovščini 50 L; Neimenovani iz Gorice 50 L. — Srčna hvala!

Za Alojzijevišče: Preč. g. mons. M. Arko, dekan v Idriji, 250 L. — Bog stotero poplačaj!

Listnica uredništva.

A. Š., Trst: Vaše pismo s prošnjo za objavo, oddano 29. IV. na pošto, smo prejeli šele v soboto in nam je torej bilo nemogoče ustreči Vaši želji.

RAZGLAS.

Podpisana oddaja gradnjo nove zadrufne mlekarske stavbe in vodovoda v Hruševju pri Postojni.

Ponudbe morajo biti izdelane na podlagi načrta in podatkov, ki so na razpolago interesentom v Hruševju, ter podpisane in poslane v zaprti kuverti na podpisano zadrugo najpozneje do 9. maja 1926. Ozirom se ne bo na najnižjo ponudbo, ampak predvsem na popolnoma solidno in zanesljivo delo, za katero se bo zahtevalo jamstvo.

Hruševje, 27. 4. 1926.

Mlekarska in sirarska zadruga v Hruševju pri Postojni.

Županstvo Avče

bo oddalo delo za izčiščenje kala na občinskem pašniku v Čavnu, in sicer v nedeljo dne 9. maja 1926 ob 2. uri popoldne.

Vsa natančnejša pojasnila se dobijo isti dan na licu mesta.

Župan: Kovačič.

Iščem družabnika, da bi mogel razviti svojo obrt. Garancije imam 60 tisoč. Podjetje upravlja podjetnik sam. Podjetje je v najboljšem razmahu. Pisati: Blasich — Via Battisti — Udine.

ZAHVALA.

Vsem, ki so z nami čutili ob priliki nenadomestljive smrti naše blagopokojne mame in stare mame gospe

Marije Sfiligoj roj. Cijan,

vsem, ki so jo spremili v tako častnem številu na njeni zadnji poti in onim, ki so nam stali ob strani v najtežjih urah, bodi izrečena na tem mestu najiskrenejša zahvala.

Gorica, dne 2. maja 1926.

Žalujoca družina Sfiligojeva.

Na prodaj je posestvo obstoječe iz enonadstropnega gospod. poslopja, zemljišča, travnika, njiv in gozda. Več pove občinski urad v Dornbergu.

Pozor živinorejci! Stalno službo išče že prileten moški kot hlapec pri goveji živini ali kot delavec na polju. Miha Laharnar, Ponikve, p. Slap ob Idriji.

Na prodaj je velik vrt z enonadstropno, trdno zidano hišo. Natančna pojasnila daje Mici Daninova pri Sv. Luciji št. 14.

Kdor ne bo škropil breskev s trskami »Quassia«, mu bodo listne uši uničile ves pridelek. Trske prodaja »Vinoagraria« Gorica, Piazza Vittoria (Travnik) 4.

TROPINOVEC, pristni, dobite vedno v vsaki množini pri „Zadružni žganjekuhi“ v Dornbergu

Telefon številka 16

Ustanovljena l. 1889

Poštni ček. 10.533

MESTNA HRANILNICA LJUBLJANSKA

(GRADSKA ŠTEDIONICA)

Stanje vložnega denarja nad 200 milijonov dinarjev

LJUBLJANA
PREŠERNOVA ULICA

Stanje vložnega denarja nad 800 milijonov kron ..

sprejema vloge na hranilne knjižnice kakor tudi na tekoči račun, in sicer proti najugodnejšemu obrestovanju. Hranilnica plačuje zlasti za vloge proti dogovorjeni odpovedi v tekočem računu najvišje mogoče obresti.

Jamstvo za vse vloge in obresti, tudi tekočega računa, je večje kot kjerkoli drugod, ker jamci zanje poleg lastnega hranilnišnega premoženja še mesto Ljubljana z vsem premoženjem ter davčno močjo. Uprav radi tega nalagajo pri njej sodišča denar nedeletnih, župnijski uradi cerkveni in občine občinski denar.

Naši rojaki v Ameriki nalagajo svoje prihranke največ v naši hranilnici, ker je tu popolnoma VAREN.

Hranilnica daje posojila po nizki obrestni meri na posestva in menice.

F. ŽAGAR VIA ST. FRANCESCO 18 TRST

PRIPOROČA svojo zalogo pristnih istrskih in tirolskih vin ter slivovko, brinjevec, tropinovec in druge likerje.

Cena konkurenčna. Blago prvovrstno.

PODRUŽNICA

Ljubljanske kreditne banke v Gorici

Corso Verdi „Trgovski Dom“

Telefon številka 50

Brzjavni naslov: Ljubljanska banka

Delniška glavnica

Centrala LJUBLJANA

Rezerve

Din. 50.000.000

Din. 10.000.000

Podružnice: Brežice, Celje, Črnomelj, Kranj, Maribor, Metković, Novi Sad, Ptuj, Sarajevo, Split, Trst. — Agencije: Logatec.

Vloge na knjižice po 4%.

Vloge v tekočem računu lir ali dinarjev, (najugodnejše obrestne mere).

Nakup valut, čekov, deviz in obligacij vojne odškodnine (bonov) po najugodnejših cenah.

Nakazila v tu- in inozemstvo.

Borzni in ostali bančni posli.